

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 11 0 U 027349 21 Uvp
Banjaluka, 20. aprila 2023. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Edine Čupeljić, predsjednika vijeća, Merside Bjelobrk i Božane Vulić, članova vijeća, uz učešće zapisničara Nataše Božić, u upravnom sporu po tužbi tužioca R.V. iz S., protiv rješenja tužene Vlade Republike Srpske, broj:... od 6. avgusta 2020. godine, u predmetu imenovanja direktora Javne ustanove Osnovne škole „P.K.“ K., B., odlučujući o zahtjevima tužene, zainteresovanog lice D.B. iz B. i zainteresovanog lica Osnovne škole „P.K.“ K., B., za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci, broj: 11 0 U 027349 20 U od 25. maja 2021. godine, u sjednici vijeća održanoj 20. aprila 2023. godine, donosi

PRESUDU

Zahtjevi se odbijaju.

Obrazloženje

Pobijanom presudom se tužba uvažava i uvodno označeni akta tužene poništava, te zahtjev tužene za naknadu troškova spora odbija, kao neosnovan. Osporenim aktom, u tački 1. dispozitiva, zainteresovano lice D.B., profesor razredne nastave, imenuje se za direktora JU Osnovna škola „P.K.“ K., B., na mandatni period od četiri godine; u tački 2. dispozitiva, određuje da imenovana obavlja poslove zastupanja i predstavljanja JU Osnovna škola „P. K.“ K., B., u pravnom prometu, bez ograničenja; u tački 3. dispozitiva, određuje da rješenje stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srpske“.

Uvažanje tužbe i poništenje osporenog akta sud obrazlaže stavom da isti nije pravilan i na zakonu zasnovan. Prema članu 16. (pravilno: Član 8.) Zakona o visokom obrazovanju („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16, 31/18 i 26/19), studije prvog ciklusa traju najmanje tri, a najviše četiri godine i vrednuju se sa najmanje 180, odnosno 240 bodova. U tački IV Javnog konkursa za izbor i imenovanje direktora JU Osnovna škola „P.K.“ K., B., objavljenog u dnevnom listu „Glas Srpske“, 4. marta 2020. godine, naveden je poseban uslov da kandidat ima završen prvi ciklus studija, u trajanju od četiri godine i ostvarenih najmanje 240 ECTS bodova ili ekvivalent ili da ispunjava uslove u skladu sa članom 177. stav 1. Zakona o osnovnom vaspitanju i obrazovanju („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 44/17, 31/18, 84/19, 35/20 i 63/20, u daljem tekstu: Zakon), kojim je propisano da nastavnici, stručni saradnici i ostali radnici koji su po propisima važećim do stupanja na snagu ovog zakona ispunjavali uslove u pogledu stepena i vrste stručne spreme mogu i dalje obavljati rad u školi i ravnopravno konkurisati na radna mjesta u školi, te stav 2., nastavnici i stručni saradnici iz stava 1. ovog člana mogu ravnopravno konkurisati i na raspisani

konkurs za direktora škole. Prema članu 137. stav 2. tačka 1) Zakona, za direktora škole može da bude izabran nastavnik ili stručni saradnik koji ima završen prvi ciklus studija u trajanju od četiri godine i ostvarenih najmanje 240 ECTS bodova ili ekvivalent. Iz ovih odredaba proizlazi da svi kandidati koji su ispunjavali uslove u pogledu stepena i vrste stručne spreme prije donošenja novog zakona, imaju pravo da ravnopravno konkurišu na radna mjesta u školi, kako je propisano članom 177. stav 1. i 2. Zakona. Kako je određen poseban uslov: „da ima završen prvi ciklus studija u trajanju od četiri godine i ostvarenih najmanje 240 ECTS bodova“, ostalo je nejasno na osnovu čega je data prednost kandidatu sa 180 ECTS bodova, u odnosu na tužioca sa 240 ECTS bodova, jer nije bilo drugih uslova koji su nepovoljniji za tužioca, na šta tužba osnovano ukazuje, zbog čega sud odlučuje kao u izreci pobijane presude.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje presude tužena osporava njenu zakonitost, u skladu sa članom 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS). Ističe da je iz priložene dokumentacije zainteresovanog lica D.B., utvrđeno da ispunjava uslove za izbor direktora škole propisane Zakonom, s obzirom da je 1989. godine, stekla zvanje nastavnika srpskohrvatskog-hrvatskosrpskog jezika i književnosti jugoslovenskih naroda, na Univerzitetu „Đuro Pucar Stari“, u Banjaluci, SRBiH, SFRJ i 2010. godine, zvanje profesora razredne nastave na „Nezavisnom univerzitetu“ u Banjaluci, te u skladu sa tada važećim propisima, zasnovala radni odnos u JU Osnovna škola „P.K.“ K., B., na radnom mjestu nastavnika srpskog jezika, a zatim profesora razredne nastave. Ima radno iskustvo u trajanju od 17 godina, 3 mjeseca i 25 dana, kao nastavnik predmeta srpski jezik i radno iskustvo kao profesor razredne nastave. Imajući u vidu odredbu člana 177. stav 2. Zakona, da ispunjava uslove za izbor direktora škole, da je Školski odbor pravilno razmotrio prijavu kandidata, na osnovu čega je ministar utvrdio prijedlog rješenja o imenovanju direktora, a tužena u skladu sa članom 137. stav 4. Zakona, imenovala je za direktora. Zakon ne sadrži odredbu kojom se nekom kandidatu daje prednost, pa je neosnovan navod tužioca da je na osnovu stečenih zvanja i broja ostvarenih ECTS bodova, trebao imati prednost u odnosu na drugog kandidata. Ministarstvo prosvjete i kulture je Školskom odboru dostavilo osporeni akt, a Školski odbor obavijestio tužioca kao učesnika konkursa o odluci tužene, koji je objavljen u „Službenom glasniku Republike Srpske“, broj: 82/20, dana 14. avgusta 2020. godine. Tužba je neosnovana, jer je D.B., u skladu sa propisima važećim do stupanja na snagu Zakona, ispunjavala uslove u pogledu stepena i vrste stručne spreme i mogla je u skladu sa članom 177. stav 2. Zakona, ravnopravno konkurisati na raspisani konkurs i biti izabrana za direktora škole. Predlaže da se zahtjev uvaži, presuda preinači, tako da se tužba odbije.

Zahtjevom za vanredno preispitivanje presude, zainteresovano lice D.B. osporava zakonitost i pravilnost presude. Navodi da joj je Školski odbor dao jednoglasnu prednost, zbog ostvarenih rezultata u prethodnom radu, efikasnog rješavanja tekućih problema i pitanja u školi, pravilnog pristupa u radu sa djecom, nastavnicima i drugim saradnicima, a što su prihvatili Ministarstvo i tužena. Tužilac se od kada je zaposlen u osnovnoj školi, neprekidno žalio na izbor direktora. Podnosio je tužbe i pokretao sporove, te da nije izmirio dugovanja nastala zbog vođenja sudskih postupaka, da je disciplinski odgovarao zbog dolaska na posao u alkoholisanom stanju. Predlaže da se zahtjev uvaži, presuda preinači, tako da se tužba odbije.

Zainteresovano lice Osnovna škola „P.K.“ K., u zahtjevu za vanredno preispitivanje presude navodi da presuda nije pravilna i na zakonu zasnovana, jer je Školski odbor jednoglasno dao prednost kandidatu D.B. Tužilac je izgubio sve sporove koje je ranije pokretao u predmetima izbora direktora i da troškove nastale u sporovima djelimično izmiruje od plate. Nije mogao biti izabran za direktora škole, jer je počeo u blizini škole, na zemlji u vlasništvu

škole, bespravno da gradi objekat, bez odobrenja za građenje. Pored toga, razriješen je dužnosti člana Školskog odbora, jer nije obavljao svoje obaveze kao član Školskog odbora. Disciplinski je odgovarao 2014. godine, zbog teže povrede radne obaveze. U 2016. godini je, nakon izbora i imenovanja direktora škole, pokrenuo upravni spor te da je presudom tužba odbijena. Predlaže da se zahtjev uvaži, presuda preinači, tako da se tužba odbije kao neosnovana.

U odgovoru na zahtjev tužilac osporava navode zahtjeva, da nije tačno da je disciplinski odgovarao, jer da je tako, dobio bi odluku o utvrđenoj disciplinskoj odgovornosti. Nije tačno da je dolazio na posao u alkoholisanom stanju. U pogledu navoda da je započeo izgradnju objekta bez građevinske dozvole, da je uz saglasnost ranijeg direktora B.M., napravio garažu uz njegov stan. Nije tačno da ne ostvaruje rezultate u radu sa učenicima i ne duguje za sudske troškove, jer je zahtjev odbijen zbog zastarjelosti. Predlaže da se zahtjevi odbace i presuda potvrdi.

Tužena i zainteresovano lice D.B. su naknadno dostavili odgovore na zahtjeve, u kojima ističu da prihvataju navode zahtjeva i predlažu da se zahtjevi uvaže.

Razmotrivši zahtjeve, odgovore na zahtjeve, pobijanu presudu i ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu člana 39. ZUS, ovaj sud odlučuje kao u izreci iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je upravnom sporu prethodio upravni postupak za izbor i imenovanje direktora JU Osnovne škole „P.K.“ K., B., po Javnom konkursu objavljenom u dnevnom listu „Glas Srpske“, dana 4. marta 2020. godine. Na Javni konkurs su se prijavila dva kandidata i to zainteresovano lice D.B. i tužilac. Školski odbor je, u skladu sa članom 136. stav 1. tačka 7) i 8) Zakona, na sjednici održanoj 1. aprila 2020. godine, razmotrio prijave i konstatovao da oba kandidata ispunjavaju uslove konkursa, te sačinio spisak kandidata, koji je uz priloženu dokumentaciju dostavio Ministarstvu prosvjete i kulture. Ministar je predložio da se za direktora škole imenuje D.B., te je tužena prihvatila da ispunjava opšte i posebne uslove navedene u Javnom konkursu i donijela osporeni akt, s pozivom na član 137. stav 4. Zakona. Presudom se tužba uvažava i osporeni akt poništava.

Pobijana presuda je pravilna i na zakonu zasnovana, a navodima zahtjeva nije dovedena u sumnju, zbog čega ovaj sud prihvata razloge za uvaženje tužbe date u obrazloženju te presude.

Za obavljanje poslova direktora osnovne škole, u članu 137. stav 2. tačka 1) Zakona, propisan je poseban uslov da može biti izabran nastavnik ili stručni saradnik koji ima završen prvi ciklus studija u trajanju od četiri godine i ostvarenih najmanje 240 ECTS bodova ili ekvivalent. U Javnom konkursu, u tački IV pod 2., poseban uslov je da kandidat ima završen prvi ciklus studija, u trajanju od četiri godine i ostvarenih najmanje 240 ECTS bodova ili ekvivalent ili da ispunjava uslove u skladu sa članom 177. stav 1. i 2. Zakona. Zainteresovano lice D.B. je uz prijavu priložila diplomu Univerziteta „Đuro Pucar Stari“, Pedagoške akademije Banjaluka, za sticanje više stručne spreme, broj: 3347 od 24. novembra 1989. godine, prema kojoj je završila studije 27. juna 1989. godine i stekla stručni naziv nastavnik srpskohrvatskog-hrvatskosrpskog jezika i književnosti jugoslovenskih naroda, te diplomu „Nezavisnog fakulteta“ Banjaluka, prema kojoj je 26. jula 2010. godine, završila prvi ciklus studija sa 180 ECTS bodova. Tužilac je uz prijavu, priložio diplomu o stečenom visokom obrazovanju Univerziteta u Novom Sadu, Učiteljski fakultet u Somboru, broj: 01-400/487, da je 22. aprila 1998. godine, završio studije na Učiteljskom fakultetu, smjer razredna nastava i stekao stručni naziv profesor razredne nastave i diplomu o stečenom visokom obrazovanju Univerziteta u

Banjaluci, Filozofski fakultet Banjaluka, broj: 439 od 12. maja 2003. godine i stekao stručni naziv diplomirani pedagog. Kandidati imaju preko 20 godina radnog iskustva.

Ovaj sud prihvata ocjenu da osporeni akt ima nedostatke koji ga čine nezakonitim. Tužilac ima završen prvi ciklus studija u trajanju od četiri godine i ostvarenih 240 ECTS bodova, a izabrani kandidat prvi ciklus studija u trajanju od tri godine i ostvarenih 180 ECTS bodova, a osporenim aktom se imenuje za direktora škole, sa obrazloženjem da je ministru dostavljena dokumentacija kandidata prijavljenih na Javni konkurs i da su prijave kandidata blagovremene i potpune, pa se u skladu sa članom 137. stav 4. Zakona, na osnovu prijedloga ministra, za direktora imenuje D.B., profesor razredne nastave.

Pravilan je stav suda u pobijanoj presudi da je kod izbora i imenovanja direktora osnovne škole na osnovu javnog konkursa, organ bio dužan da obrazloži zašto je prednost dao kandidatu sa 180 ECTS bodova, u odnosu na kandidata koji ima 240 ECTS bodova, kada je za obavljanje ovih poslova predviđen kao poseban uslov završen prvi ciklus studija u trajanju od četiri godine i ostvarenih 240 ECTS bodova ili ekvivalent. Ovakvim odlučivanjem tužene, ostalo je nejasno na osnovu kojih kriterija je prednost data izabranom kandidatu, kako su pojedinačno vrednovani kandidati i kako je utvrđen redosljed kandidata na osnovu kojeg je izvršen izbor, na šta tužilac osnovano prigovara.

Prema tome, osporeni akt je donesen uz povredu pravila postupka, koja je od uticaja na rješenje stvari, jer ne sadrži valjano obrazloženje za odluku iz dispozitiva, pa je ostvaren osnov za poništenje akta iz člana 10. ZUS.

Kod takvog stanja stvari, navodi zahtjeva kojima se naknadno daju razlozi za odluku iz osporenog akta ne utiču na drugačije odlučivanje, a donošenjem pobijane presude nisu ostvareni razlozi nezakonitosti iz člana 35. stav 2. ZUS, zbog čega se zahtjevi tužene i zainteresovanih lica odbijaju, na osnovu člana 40. stav 1. ZUS.

Zapisničar
Nataša Božić

Predsjednik vijeća
Edina Čupeljić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić